

нашій животъ, тыя неговы подобренія, или тѣй нарицаемы-ты изнамиранія, кои-то сѣ получили начяло отъ свѣрѣмненѣ-тѣ наукѣ, сега сѣ толкова многобройны, что-то едно-то имѣ само прѣброяваніе е вече твърдѣ мѣчно.

Това, что наричали голѣмы открытія и изнамиранія, разумѣва ся, не става всякой день, дори не всякъ годинѣ. Безъ да ся гляда обаче на това, можемъ да кажемъ, че человѣчество-то постоинно прави изнамиранія, че успѣхъ-тѣ въ това отношеніе е тѣй непрѣкъсенѣтъ, както и движеніе-то на напрѣдъ на само-то вѣмя. Отъ день на день ся разширочявать прѣдѣли-ти на наши-ты знанія и опытность, и разглядваніе-то и издырваніе-то не прѣстанувать да правять новы открытія; на природѣ-тѣ непрѣкъсенѣто ся задавать новы въпроси. Безпрѣстанно ново разглядваніе, ненадѣйно намираніе могатъ да родять свѣршенно ново, важно изнамираніе. Нѣ мы лесно пропушаме тыя незабѣлѣжимы успѣхы, тѣй сѣщо, както малко забѣлѣжваме движеніе-то на стрѣлици-ты на часовника, до гдѣ-то силно-то му біеніе не ни даде, най-послѣ, да познаемъ, колко е отишло вѣмя-то на напрѣдъ.

Часто ставать такожде изнамиранія, кои-то не ся основавать на никакво ново разглядваніе, нѣ състоять само въ ново, нѣкога геніално прилаганіе кѣмъ практикѣ отколѣ извѣстны начяла. Откакъ ся имали человѣци-ти тлѣстинѣ-тѣ (лой-тѣ) и водѣ-тѣ, трѣбувало да знаѣтъ, че тыя двѣ матеріи не могатъ да ся смѣсуювать, че тии взаимно ся оттласкувать. А между това само на наше-то вѣмя было прѣдоставено да основѣтъ на тоя опытѣ прѣкрасно-то изнамираніе, печатаніе-то на камѣтъ. Сѣмя-то на нѣкое